12.

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
REPUBLIKY LITEVSKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention
entre la République Tchécoslovaque et la République de Lithuanie relative à l'extradition et à l'assistance judiciaire en matière pénale.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République de Lithuanie ayant résolu d'un commun accord de conclure une convention pour l'extradition des malfaiteurs, l'extradition en transit et l'assistance judiciaire en matière pénale, ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur **Miloslav Niederle,**
docteur en droit, chargé d'affaires a. i.;

Monsieur **Antonín Koukal,**
docteur en droit, conseiller supérieur au Ministère de la Justice;

Le Président de la République de Lithuanie:

Monsieur **Dovas Zaunius,**
docteur en droit, Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

(Překlad)

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních.

President republiky Československé a president republiky Litevské rozhodnuvše se ve společné dohodě, že sjednají úmluvu o vydávání zločinců, průvozu a právní pomoci ve věcech trestních, jmenovali k tomu cíli svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana JUDra **Miroslava Niederle,**
chargé d'affaires a. i.,

pana JUDra **Antonína Koukala,**
vrchního odborového radu v ministerstvu spravedlnosti;

President republiky Litevské:

pana Dra **Dovase Zauniuse,**
ministra zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

CHAPITRE I.

Extradition des malfaiteurs.

Article premier.

Dispositions générales.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, suivant les règles établies par la présente convention, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les autorités judiciaires de l'autre Partie, pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise:

a) si cette infraction d'après les lois des deux Etats peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou une peine plus grave, ou si la personne réclamée a été condamnée pour le même fait à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à une peine plus grave;

b) si l'infraction a été commise sur le territoire de l'Etat requérant;

c) si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'Etat requis à ses propres tribunaux.

Si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requérant, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation de l'Etat requis autorise, dans des circonstances analogues, la poursuite des mêmes infractions commises hors de son territoire.

L'extradition sera également accordée pour tentative des dites infractions ou pour complicité de toute sorte, lorsqu'elles sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Article 2.

Extradition et poursuite des nationaux.

En tant que la législation des Parties Contractantes le permet, les nationaux peuvent être extradés.

Dans le cas où l'extradition ne sera pas accordée en raison des stipulations de l'alinéa précédent, les Parties Contractantes s'engagent à faire poursuivre et juger suivant leur législation leurs nationaux respectifs qui ont commis des infractions contre les lois de l'autre Etat, pourvu que ces infractions rentrent dans la catégorie des faits punissables mentionnée à l'article premier de la présente convention.

HLAVA I.

O vydávání zločinců.

Článek 1.

Ustanovení všeobecná.

Smluvní strany se zavazují, že si navzájem vydají na žádost podle zásad stanovených v této úmluvě osoby, které jsou na území jedné z nich a jsou stíhány nebo byly odsouzeny soudy druhé strany pro kterýkoli trestný čin, pro který může býti vydání povoleno podle zákonů dožádané strany, jestliže:

a) tento trestný čin podle zákonů obou smluvních států může míti v zápětí trest na svobodě nejméně jednoho roku nebo trest těžší nebo byla-li vyžadovaná osoba pro týž čin již odsouzena k trestu na svobodě v trvání nejméně šesti měsíců nebo ku trestu těžšímu;

b) trestný čin byl spáchán na území státu dožadujícího;

c) stíhání trestného činu není podle zákonů státu dožádaného vyhrazeno jeho vlastním soudům.

Byl-li trestný čin spáchán mimo území státu dožadujícího, bude vydání povoleno toliko tehdy, připouští-li zákonodárství státu dožádaného za obdobných okolností stíhání pro tytéž trestné činy, spáchané mimo jeho území.

Vydání bude povoleno rovněž pro pokus výše zmíněných trestných činů nebo pro účast na nich ať jakéhokoliv druhu, jsou-li trestny podle zákonodárství obou smluvních stran.

Článek 2.

Vydání a trestné stíhání vlastních státních příslušníků.

Pokud to dovoluje zákonodárství smluvních stran, mohou býti vydáni i vlastní státní příslušníci.

Pro případ, že nebude povoleno vydání vzhledem k ustanovením předchozího odstavce, zavazují se smluvní strany, že dají stíhati a souditi podle vlastního zákonodárství své státní příslušníky, kteří se dopustili trestných činů proti zákonům druhého státu, ačli tyto trestné činy náleží mezi trestné činy zmíněné v článku 1. této úmluvy.

L'Etat qui désirera l'application de l'alinéa précédent, adressera par la voie visée à l'article 15 une demande accompagnée des objets, dossiers, documents et toutes informations nécessaires.

Article 3.

Infractions ne donnant pas lieu à l'extradition.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour les crimes et délits politiques ou actions connexes;

b) pour les infractions d'ordre purement militaire;

c) pour les infractions de presse proprement dites;

d) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement;

e) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou si on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

f) si l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction ou s'il y a déjà été mis hors de cause, condamné ou acquité pour le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux, allégués par la Partie requérante.

L'Etat requis est seul appelé à juger si l'infraction est de nature visée par le présent article.

Article 4.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique. Elle sera accompagnée soit de l'acte d'accusation soit du mandat d'arrêt ou de tout autre acte judiciaire équivalent à celui-ci ou de la sentence prononcée contre la personne réclamée. Ces actes seront produits en originaux ou en copies authentiques; ils devront indiquer brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination et seront accompagnés du texte de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et indiquant la peine qu'elle entraîne.

Stát, který si bude přáti, aby bylo použito ustanovení předchozího odstavce, požádá o to způsobem stanoveným v článku 15 a připojí k žádosti předměty, spisy, listiny a všechny potřebné informace.

Článek 3.

Pro které trestné činy nebude povoleno vydání.

Vydání nebude povoleno:

a) pro trestné činy politické a činy s nimi související;

b) pro trestné činy ryze vojenské;

c) pro vlastní tiskové trestné činy;

d) pro trestné činy, jejichž stíhání lze zahájiti jen k žádosti poškozené osoby a je zastaviti, odvolá-li svou žádost;

e) nastalo-li promlčení trestního stíhání nebo trestu podle zákonů jedné ze smluvních stran nebo podle zákonů státu, kde byl trestný čin spáchán dříve, než byl obviněný zatčen nebo obeslán k výslechu, nebo nelze-li jej stíhati nebo trest vykonati z jiných zákonných důvodů;

f) je-li vyžadovaná osoba ve státě dožádaném stíhána pro týž trestný čin nebo bylo-li tam pro týž trestný čin stíhání již zastaveno, vynesen rozsudek odsuzující nebo osvobozující, leč by zákonodárství tohoto státu připouštělo obnovu trestního řízení vzhledem k novým skutečnostem uváděným stranou vyžadující.

Rozhodovati o tom, zda trestný čin jest povahy zmíněné v tomto článku, přísluší výhradně dožádanému státu.

Článek 4.

O žádosti za vydání.

Žádost za vydání jest podati v cestě diplomatické.

Jest k ní připojiti buď obžalovací spis, zatykač nebo kteroukoliv jinou soudní listinu jemu na roveň postavenou nebo odsuzující rozsudek vynesený proti vyžadované osobě. Tyto listiny musí býti přiloženy v prvopise nebo v ověřených opisech; musí uváděti krátce čin kladený za vinu, jeho kvalifikaci a pojmenování a nutno k nim připojiti text trestního zákona, platného ve státě dožadujícím, jehož bude použíti na trestný čin a udávajícího trest, který lze uložiti.

Dans la mesure du possible le signalement de la personne réclamée sera joint ainsi que sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou si faire se peut, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant dans la forme requise par les lois de celui-ci et munis du sceau officiel. Ils seront pourvus des traductions dans la langue officielle de l'Etat requis, faites ou attestées conformes soit par un traducteur assermenté qui les munira de sa signature et de son cachet, soit par un traducteur officiel de la Partie requérante.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction rentre dans les prévisions de la présente convention, des explications seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes. L'Etat requis pourra dans chaque cas fixer un délai pour la production des renseignements complémentaires. Ce délai sera cependant sur demande motivée susceptible de prolongation.

En aucun cas, l'Etat requérant ne pourra être tenu à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 8.

Arrestation provisoire.

En cas d'urgence la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention,

Podle možnosti budiž připojen popis vyžadované osoby, jakož i její podobenka nebo jiné údaje, které mohou přispěti ke zjištění její totožnosti.

Jedná-li se o trestné činy majetkové, jest třeba uvésti i výši škody skutečně způsobené nebo, pokud možno, pachatelem zamýšlené.

Článek 5.

Jazyková úprava.

Listiny zmíněné v předchozím článku dlužno sepsati v oficielním jazyku dožadujícího státu, ve formě předepsané jeho zákony, a opatřiti úřední pečetí. Jest nutno k nim připojiti překlady do oficielního jazyka dožádaného státu, vyhotovené nebo ověřené buď přísežným tlumočníkem, který je opatří svým podpisem a svou pečetí, nebo úředním tlumočníkem strany dožadující.

Článek 6.

Dodatečná objasnění.

Vzejdou-li pochybnosti, zda trestný čin spadá pod ustanovení této úmluvy, bude dožadující stát požádán o objasnění, a vydání bude povoleno toliko tehdy, budou-li podaná objasnění toho rázu, aby odstranila pochyby. Dožádaný stát může v každém případě stanoviti lhůtu ku podání doplňujících objasnění. Tuto lhůtu bude však lze na odůvodněnou žádost prodloužiti.

V žádném případě nebude lze uložiti dožadujícímu státu, aby předložil důkaz o vině vyžadované osoby.

Článek 7.

Opatření, aby vydání bylo zajištěno.

Jakmile dojde žádost za vydání s přílohami zmíněnými v článcích 4 a 5, zařídí dožádaný stát vše, čeho třeba, aby si zajistil vyžadovanou osobu a zabránil jejímu útěku, leč by vydání se jevilo hned s počátku nepřípustným.

Článek 8.

O prozatímním zatčení.

V nutných případech může býti vyžadovaná osoba prozatímně zatčena dokonce již před po-

même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé directement par le tribunal ou autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis. Toutefois l'autorité requérante devra confirmer l'avis télégraphique dans un délai de huit jours.

Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas 1 et 2 en informera sans retard, l'autorité qui l'a provoquée, en indiquant en même temps l'endroit de la détention.

Si dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie Contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

La personne arrêtée aux termes de l'article précédent pourra de même être mise en liberté, si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'alinéa 3 de l'article précédent a été expédiée.

Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai convenable qu'il a fixé ou prolongé.

Article 10.

Concours de demandes d'extraditions.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par l'une des Parties Contractantes, est en même temps réclamé pour le même fait par un ou plusieurs autres Etats, il appartiendra à l'Etat requis de décider auquel des Etats requérants sera donnée la préférence.

La même règle s'applique, si les demandes

dáním žádosti za vydání, a to na základě jakéhokoliv oznámení zaslaného poštou nebo telegraficky, pod podmínkou, že obsahuje zmínku o zatykači nebo rozsudku a že jest v něm zároveň uveden trestný čin. Takové oznámení může býti zasláno příslušným soudem nebo úřadem dožadujícího státu přímo příslušnému úřadu dožádaného státu. Dožadující úřad musí však potvrditi telegrafické oznámení ve lhůtě osmi dnů.

Příslušné úřady každé ze smluvních stran mohou i bez takového oznámení prozatímně zatknouti každou osobu, která byla vypátrána na jejich území a jest hlášena úřady druhé strany nebo zapsána jako policejně stíhaná v jejich příslušných policejních listech nebo rejstřících.

Úřad, který přikročil podle odstavců 1. a 2. k zatčení nějaké osoby, uvědomí o tom bez průtahu úřad, který o to žádal, a udá zároveň místo, kde zatčená osoba jest ve vazbě.

Neoznámí-li úřady druhé smluvní strany do patnácti dnů poté, kdy bylo oznámení podle hořejších ustanovení odesláno, že bude žádáno o vydání zatčené osoby, může býti tato osoba propuštěna.

Článek 9.

Osoba zatčená podle předchozího článku může býti rovněž propuštěna, nedojde-li žádost o vydání s přílohami uvedenými v článcích 4 a 5 do šesti týdnů ode dne, kdy byla odeslána zpráva o zatčení, o níž jedná třetí odstavec předchozího článku.

Zatčená osoba může býti rovněž propuštěna, bylo-li žádáno za doplňující objasnění podle článku 6 a nedojdou-li tato objasnění státu dožádanému v přiměřené lhůtě, kterou stanovil nebo prodloužil.

Článek 10.

Střet žádostí za vydání.

Žádá-li vedle smluvní strany o vydání téže osoby ještě jiný nebo několik jiných států, rozhodne stát dožádaný, kterému z dožadujících států bude dána přednost.

Totéž platí, vztahují-li se žádosti o vydání

d'extradition visent des infractions différentes, néanmoins en accordant l'extradition dans un cas pareil, l'Etat requis pourra y mettre pour condition que l'individu réclamé sera, à l'expiration de sa peine, livré à un autre Etat.

Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements éventuels pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 11.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle motivant la demande d'extradition, ou bien s'il y est détenu pour d'autres motifs, ce dernier Etat devra néanmoins statuer sur la demande d'extradition. Mais la remise de l'extradé pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient abandonnées, qu'il soit acquitté ou absous, qu'il ait subi sa peine ou en ait obtenu la remise ou que sa détention occasionnée par d'autres motifs soit terminée.

Toutefois cette disposition ne fait pas obstacle à ce que l'étranger puisse être envoyé temporairement pour comparaître devant les autorités judiciaires de l'Etat requérant, sous la condition expresse qu'il sera renvoyé, dès que ces autorités judiciaires auront statué sur l'infraction ayant motivé la demande d'extradition ou dès que les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 12.

Effets de l'extradition.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans l'Etat requérant ni être livré par ce dernier à un Etat tiers pour une infraction antérieure à sa remise autre que celle qui a motivé son extradition que si:

a) l'Etat requis y consent, ou bien

b) si l'extradé ayant eu la liberté de le faire n'a pas quitté de son propre gré dans le délai d'un mois qui suit son élargissement définitif, le territoire de l'Etat auquel il a été extradé ou bien s'il revient ultérieurement sur ce territoire.

L'Etat qui a sollicité l'extradition ou le consentement en vertu de l'alinéa a) du présent article informera l'Etat requis, pourvu que ce dernier le demande, du résultat final de la poursuite en lui envoyant la copie certifiée conforme du jugement devenu définitif.

na různé trestné činy, avšak dožádaný stát může v takovém případě vázati povolení vydání na podmínku, že vyžadovaná osoba bude, až odpyká trest, vydána dalšímu státu.

Závazky, jež některý ze smluvních států na se vzal již dříve vůči jiným státům, zůstávají těmito ustanoveními nedotčeny.

Článek 11.

O odkladu vydání.

Je-li vyžadovaná osoba stíhána nebo byla-li odsouzena ve státě dožádaném pro jiný trestný čin než ten, který jest podkladem žádosti o vydání, anebo je-li tam ve vazbě z jiné příčiny, má posléz jmenovaný stát nicméně rozhodnouti o žádosti za vydání. Avšak předání vydané osoby bude lze odložiti až do té doby, kdy bude od jejího stíhání upuštěno, bude osvobozena, odpyká svůj trest nebo bude jí dána milost, nebo kdy skončí její vazba, uvalená z jiných důvodů.

Toto ustanovení není však tomu na závadu, aby cizí státní příslušník mohl býti dočasně poslán před soudy dožadujícího státu, pod výslovnou podmínkou, že bude poslán zpět, jakmile tyto soudy rozhodnou o trestném činu, který dal podnět k žádosti za vydání, nebo jakmile budou provedeny úkony trestního řízení, k nimž byl obviněný dočasně vyžádán.

Článek 12.

O právních účincích vydání.

Osoba vydaná nemůže býti ve státě vyžadujícím ani stíhána ani potrestána ani nemůže býti vydána tímto státem státu třetímu pro jiný trestný čin, spáchaný dříve, než byla vydána, než ten, který byl důvodem jejího vydání, leč, že:

a) dožádaný stát dá k tomu souhlas, nebo

b) vydaná osoba, ačkoliv měla k tomu možnost, ve lhůtě jednoho měsíce po svém konečném propuštění neopustila z vlastní viny území státu, jemuž byla vydána, anebo vrátila-li se tam později.

Stát, který žádal za vydání nebo souhlas podle odstavce a) tohoto článku, zpraví dožádaný stát, přeje-li si toho, o konečném výsledku trestního řízení tím, že mu zašle ověřený opis pravoplatného rozhodnutí.

Article 13.

Cessation des effets de l'extradition.

Si dans un délai d'un mois à compter du jour où l'Etat requérant a été informé que la remise de l'extradé peut s'effectuer immédiatement, ce dernier ne s'est pas fait délivrer l'individu extradé, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 14.

Extradition en transit.

Le transit, à travers le territoire de l'une des deux Parties Contractantes, d'un individu livré à l'autre Partie par un Etat tiers, sera accordé sur la simple production, en original ou en expédition authentique de l'un des documents mentionnés à l'article 4 pourvu que le fait motivant la demande de transit rentre dans les prévisions de la présente convention.

Les dispositions relatives à l'autorisation de l'extradition s'appliquent également à ce transit.

Le transit sera assuré par les agents de la Partie requise dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

CHAPITRE II.

Assistance judiciaire en matière pénale.

Article 15.

En matière pénale les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction tels que l'audition des témoins, les expertises, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

La demande d'assistance judiciaire sera rédigée dans la langue officielle de l'Etat requérant et munie du sceau de l'autorité requérante. Les dispositions de l'article 5 concernant la traduction seront également appliqués. Toutes les communications relatives à l'assistance judiciaire s'échangeront directement entre les Ministères de la Justice ou bien les Ministères de la Défense Nationale des deux Etats, suivant le cas.

Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte d'instruction demandé doit avoir lieu. Les procès verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans langue officielle de l'Etat requérant.

Článek 13.

Kdy zaniknou účinky vydání.

Nedal-li si dožadující stát vydati osobu vydanou ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy byl zpraven, že odevzdání může býti ihned provedeno, lze tuto osobu propustiti na svobodu.

Článek 14.

O průvozu.

Průvoz osoby, která byla druhé straně vydána státem třetím, územím jedné ze smluvních stran, bude povolen na pouhé předložení ať v prvopise nebo v ověřeném vyhotovení některého z dokladů, uvedených v článku 4., spadá-li čin, pro který se žádá o průvoz, pod ustanovení této úmluvy.

Předpisy o povolení vydání platí rovněž pro takový průvoz.

Průvoz bude proveden orgány dožádané strany za podmínek a cestou, které ona určí.

HLAVA II.

O právní pomoci ve věcech trestních.

Článek 15.

Smluvní strany poskytnou si navzájem právní pomoc ve věcech trestních. Zejména dají doručiti spisy týkající se trestního řízení osobám, které jsou na jejich území, budou prováděti úkony vyšetřovací, jako výslech svědků, posudky znalecké, soudní chledání, prohlídky a zabavení věcí, a budou si předávati vzájemně soudní spisy a věci doličné.

Dožádání o právní pomoc dlužno sepsati v oficielním jazyku dožadujícího státu a opatřiti pečetí dožadujícího úřadu. Rovněž platí ustanovení článku 5 o překladech. Veškerá sdělení o právní pomoci budou vyměňována přímo mezi ministerstvy spravedlnosti nebo národní obrany obou států podle okolností případu.

Dožádání za právní pomoc bude vyřízeno podle právního řádu státu, na jehož území má býti žádaný úkon proveden. Protokoly o tom nebudou překládány do oficielního jazyka dožadujícího státu.

Article 16.

Refus de l'assistance judiciaire.

L'assistance judiciaire en matière pénale peut être refusée dans le cas où, d'après les dispositions de la présente convention, il n'y a pas obligation d'accorder l'extradition.

Article 17.

Citation et comparution de personnes résidant dans l'autre Etat.

Si dans une cause pénale pendante devant les tribunaux d'un des deux Etats Contractants la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre Etat Contractant est jugée nécessaire ou désirable, les autorités de celui-ci l'inviteront à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet par leur intermédiaire de la part des dits tribunaux.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant et l'assignation indiquera la somme à allouer au témoin ou à l'expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra lui faire, à charge de remboursement par l'Etat requérant, aussitôt que la personne citée déclarera vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin ou expert, quelle-que soit sa nationalité, qui, cité conformément à l'alinéa premier, comparaîtra volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie, ne pourra sur le territoire de cette dernière, être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations antérieurs ni sous prétexte de complicité dans les faits faisant l'objet du procès où il est appelé.

Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si elles n'ont pas quitté, de leur propre gré, le territoire de l'Etat requérant dans les trois jours du moment où d'après la déclaration du tribunal leur présence n'est plus nécessaire devant les autorités judiciaires.

Si la personne citée se trouve en détention sur le territoire de l'Etat requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

Článek 16.

Kdy lze odmítnouti právní pomoc.

Právní pomoc ve věcech trestních lze odmítnouti jen tehdy, není-li podle ustanovení této úmluvy povinnosti povoliti vydání.

Článek 17.

Obeslání a dostavení se osob jsoucích v druhém státě.

Jestliže v trestním řízení před soudy jednoho z obou smluvních států bude shledáno nutným nebo žádoucím, aby se osobně dostavil svědek nebo znalec, který jest na území druhého smluvního státu, vyzvou ho úřady tohoto státu, aby vyhověl obsílce uvedených soudů, která mu k tomu cíli bude dodána jejich prostřednictvím.

Náklady osobního dostavení se svědka nebo znalce půjdou k tíži dožadujícího státu a v obsílce nutno uvésti částku, která bude svědku nebo znalci nahrazena jako náklady cesty a pobytu, jakož i částku, kterou dožádaný stát může, jakmile předvolaná osoba prohlásí, že chce obsílce vyhověti, poskytnouti jí zálohou s výhradou náhrady dožadujícím státem.

Žádný svědek nebo znalec, ať jest jakýmkoliv státním příslušníkem, který, byv obeslán podle odstavce prvého, dobrovolně se dostavil před soudy druhé strany, nesmí býti na území této strany ani stíhán ani uvězněn pro dřívější trestné činy nebo odsouzení ani pod záminkou účasti na trestných činech, které jsou předmětem řízení, v němž se dostavil.

Tyto osoby pozbudou však této výhody, neopustí-li z vlastní viny území dožadujícího státu do tří dnů poté, kdy podle prohlášení soudu jejich přítomnosti před soudy nebylo již potřebí.

Je-li předvolaná osoba ve vazbě na území dožádaného státu, bude lze žádati, aby byla předvedena, se závazkem, že bude co nejdříve poslána zpět. Tuto žádost nebude lze zamítnouti leda ze zvláštních důvodů, zejména, kdyby se předvolaný vězeň tomu výslovně opřel.

Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus, le transport, aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes d'un individu détenu dans un pays tiers, que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Article 18.

Remise des pièces à conviction.

Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procuré par son infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction et cela même dans les cas où les dits objets seraient passibles de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront, autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont toutefois réservés les droits que l'Etat requis ou des tiers auraient acquis sur les dits objets lesquels dans ce cas devront, le procès fini, leur être rendus le plus tôt possible et sans frais.

L'Etat requis pourra retenir provisoirement les objets saisis, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même en les transmettant se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant de les retourner à son tour, dès que faire se pourra.

Article 19.

Communication des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement par la voie prévue à l'article 15 les bulletins de casier judiciaire relatifs aux condamnations définitives (avec ou sans sursis) prononcées par les autorités judiciaires de l'une d'Elles contre les ressortissants de l'autre.

Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant les dites sentences.

Rovněž bude povolen za podmínek, uvedených shora, průvoz tam a zpět osoby, vězněné ve státě třetím, územím jedné ze smluvních stran, pokládala-li by druhá smluvní strana za nutno postaviti ji tváří v tvář osobě stíhané nebo ji slyšeti jako svědka.

Článek 18.

O vydání věcí doličných.

Úřady obou smluvních stran si vzájemně vydají na požádání věci, jichž obviněný nabyl trestným činem, nebo které mohou sloužiti jako věci doličné, a to i tehdy, podléhají-li tyto věci zabavení nebo propadnutí.

Jsou-li tyto předměty v držení obviněného v době jeho vydání nebo průvozu, budou pokud možno vydány současně s jeho vydáním nebo průvozem. K jejich vydání dojde i tehdy, když vydání již povolené nemůže býti provedeno pro úmrtí nebo útěk obviněného. Vydání vztahovati se bude též na všechny věci, které obviněný schoval nebo uložil ve státě, který vydání povolil, a jež by byly teprve později vypátrány.

Práva, jichž nabyly k těmto věcem dožádaný stát nebo osoby třetí, zůstávají ovšem nedotčena a v tom případě musí tyto věci, jakmile trestní řízení bude skončeno, býti jim vráceny co nejdříve a bez výloh.

Dožádaný stát může si zabavené věci prozatím zadržeti, považuje-li je za nutné pro trestní řízení. Může je také vydati s podmínkou, že mu budou vráceny k témuž účelu, zaváže-li se, že je pak sám vrátí, jakmile to bude možno.

Článek 19.

Sdělování odsuzujících rozsudků a výtahů z trestního rejstříku.

Smluvní strany se zavazují, že si budou vzájemně sdělovati způsobem uvedeným v článku 15 této úmluvy výtahy z trestního rejstříku o pravoplatném odsouzení (ať bezpodmínečném či podmínečném) vyneseném soudy jedné z nich proti příslušníkům druhé.

Budou si rovněž sdělovati další rozhodnutí vztahující se na takovéto rozsudky.

Les Autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires fourniront gratuitement sur demande faite par la voie prévue à l'article 15, des informations sur la base des casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers aux autorités de l'autre Partie. Les Parties Contractantes se communiqueront les autorités chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires et obligés à donner des informations.

Article 20.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

Resteront à la charge de l'Etat requérant les indemnités payées pour les expertises de toute nature et les frais de transit à travers le territoire de l'Etat requis. Seront également supportés par l'Etat requérant les frais occasionnés par toute mesure prise en vertu de l'article 11, alinéa 2 ou de l'article 17, alinéa 2, 5 ou 6 de la présente convention.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Article 21.

La présente convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Praha le plus tôt possible.

La présente convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et continuera ses effets pendant un délai de six mois à compter du jour où l'une des deux Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Kaunas, le 24 avril 1931.

L. S. Dr. NIEDERLE
L. S. Dr. KOUKAL
L. S. ZAUNIUS

Úřady jedné ze smluvních stran, pověřené vedením trestního rejstříku nebo soudních záznamů, dodají úřadům druhé strany na jejich žádost, podanou způsobem předepsaným v článku 15, bezplatně informace z trestního rejstříku nebo ze soudních záznamů o jednotlivých případech. Smluvní strany si oznámí, které úřady jsou pověřeny vedením trestního rejstříku nebo soudních zápisů a mají povinnost podávati informace.

Článek 20.

O nákladech právní pomoci ve věcech trestních.

Náklady vzniklé žádostí o vydání nebo o jakoukoli jinou právní pomoc ve věcech trestních zatíží stranu, na jejímž území byly způsobeny.

K tíži státu dožadujícího však půjdou částky, zaplacené za dobrá zdání všeho druhu a náklady průvozu územím dožádaného státu. Stát dožadující bude rovněž zatížen náklady spojenými s kterýmkoliv opatřením podle článku 11, odstavec 2., nebo článku 17, odstavec 2., 5. nebo 6., této úmluvy.

HLAVA III.

Ustanovení konečná.

Článek 21.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

Úmluva nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane účinnou ještě po šest měsíců po dni, kdy jedna ze smluvních stran ji vypoví.

Čemuž na svědomí výše uvedení zmocněnci úmluvu podepsali a připojili k ní své pečetě.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Kaunasu, dne 24. dubna 1931.

L. S. Dr. NIEDERLE
L. S. Dr. KOUKAL
L. S. ZAUNIUS

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V ŽIDLOCHOVICÍCH DNE 8. ČERVENCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

L. S.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 7. ledna 1932, takže úmluva nabývá podle článku 21. mezinárodní působnosti dnem 7. února 1932.

Dr. Beneš v. r.

13.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném vydání dokladů, listin a spisů týkajících se příslušníků bývalého vojska rakousko-uherského, kteří se stali občany jednoho nebo druhého státu v důsledku ustanovení mírových smluv St. Germainské a Trianonské nebo jiným způsobem po vzniku evropské války (1914—1918).

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
KRÁLOVSTVÍ ITALSKÉHO
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Italským.

Vláda republiky Československé a království Italského uznavše vhodnost upraviti zvláštní dohodou vzájemné vydání dokladů, listin a spisů týkajících se příslušníků bývalého vojska rakousko-uherského, kteří se stali občany jednoho neb druhého státu v důsledku ustanovení mírových smluv St. Germainské a Trianonské nebo jiným způsobem po vzniku evropské války (1914—1918), sjednávají podepsanými plnomocníky tuto úmluvu:

Convenzione

fra la Repubblica Cecoslovacca e il Regno d' Italia.

Il Governo della Repubblica Cecoslovacca e il Governo del Regno d' Italia, riconosciuta l' opportunità di regolare mercè apposito patto la reciproca consegna dei documenti, atti ed incartamenti concernenti coloro che appartenevano all' ex-esercito austro-ungarico e che sono divenuti cittadini dell' uno o dell' altro dei due Stati in conseguenza delle disposizioni dei Trattati di Pace di San Germano e del Trianon, o in altro modo dopo l' inizio della guerra europea (1914—1918), stipulano a mezzo dei sottoscritti plenipotenziari la seguente convenzione: